

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet
Emsol@uim.dk og iaeu@uim.dk

Wilders Plads 8K
1403 København K
Telefon 3269 8888
Mobil 91325659
Trih@humanrights.dk
menneskeret.dk

Dok. nr. 25/00241-2

17. februar 2025

Høringssvar over udkast til lovforslag om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 20. januar 2025 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til lovudkast om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og danskuddannelsesloven (Udvidelse af persongruppen, der har mulighed for at bevare opholdstilladelsen som følge af partnervold m.v., undtagelse af statsudsendte og deres medfølgende familie fra bortfaldsreglerne, kodificering af EU-retspraksis på familiesammenføringsområdet, m.v.).

1. Sammenfatning

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår med lovudkastet at justere dele af den lovgivning og praksis, der gælder i sager om ægtefællesammenførte personer, der har været udsat for vold, og som ønsker at ophæve samlivet med deres ægtefælle/samlever. Denne persongruppe kan i dag bevare deres opholdstilladelse efter den særlige voldsbestemmelse i udlændingeloven (§ 19, stk. 7), hvis en række betingelser er opfyldt.

Instituttet har alene bemærkninger til de dele af lovforslaget, der vedrører årsagssammenhæng og selvforsørgelseskravet.

Årsagssammenhæng

Ministeriet foreslår med lovudkastet at lempe betingelsen om årsagssammenhæng i sager om voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder, som har forladt deres ægtefælle/samlever.

Det konkrete forslag betyder, at der fremadrettet skal gælde en formodning for, at ægtefællesammenførte kvinder, der oplyser at have forladt et voldeligt forhold, har forladt forholdet netop pga. volden. Der skal således gælde en formodning for, at volden har været årsag til samlivsophævelsen. Bevisbyrden er derfor vendt om i forhold til gældende praksis.

Instituttet anser forslaget for positivt, men finder det imidlertid afgørende, at *også* betingelsen, hvorefter kvinden skal godtgøre volden, ændres, hvis voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder skal sikres en effektiv beskyttelse mod vold i overensstemmelse med Istanbulkonventionen.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at ændre praksis i sager om vold efter udlændingelovens § 19 stk. 7, så kvindens forklaring om vold lægges til grund, medmindre forklaringen fremstår utroværdig.

Indførelse af nyt selvforsørgelseskrav efter fem år

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår også med lovudkastet, at en opholdstilladelse, som er blevet bevaret pga. vold i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis kvinden modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik fem år efter tidspunktet for bevarelsen. Inddragelse eller nægtelse af forlængelse vil blive undtaget i de tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det.

Med lovudkastet og ministeriets betragtninger, er der efter instituttet vurdering ikke taget højde for målgruppens diversitet, og at forslaget kan ramme de kvinder, der er allermest udsatte og har behov for ekstra understøttelse.

Ud fra Danmarks forpligtelser efter Istanbulkonventionen om støttetilbud, er det instituttets vurdering, at kravet om selvforsørgelse efter fem år ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at nogle kvinder befinder sig i en særligt sårbar og udsat position, som vanskeliggør efterlevelse af selvforsørgelseskravet. Nogle kvinder kan således have meget få ressourcer på tidspunktet, hvor de forlader en voldelig partner.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- At Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at sikre, at der indføres en undtagelsesbestemmelse i udlændingeloven, så de kvinder, der ikke har fået den nødvendige støtte til at forsørge sig selv efter fem år, alligevel kan bevare opholdstilladelsen.

2. Kort om lovudkastet

I høringsvaret vil instituttet specifikt fokusere på kvinder, da praksis viser, at hovedsageligt kvinder er ofre for partnervold.¹ Det skal dog nævnes, at problemstillingen og bestemmelsen efter udlændingeloven er kønsneutral.

¹ Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 9, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

Ministeriet foreslår med lovudkastet at udvide persongruppen omfattet af voldsbestemmelsen, så personer med opholdstilladelse efter § 9 m, stk. 1 eller 2 (medfølgende familiemedlemmer til udenlandske arbejdstagere) og § 9 n, stk. 1 (udenlandske studerende) også skal kunne beskyttes af § 19, stk. 7 eller hvor ægtefællen er død.

Derudover indebærer forslaget, at udlændingelovens § 19, stk. 7 nu også skal omfatte negativ social kontrol.

Med lovudkastet foreslår ministeriet samtidig at ændre dele af udlændingemyndighedernes praksis i sager, hvor ægtefællesammenførte personer (herunder særligt kvinder), der har været udsat for vold, skal have vurderet om deres opholdstilladelse skal inddrages/nægtes forlænget eller ej.

Efter udlændingemyndighedernes praksis, er der *tre betingelser*, som skal opfyldes, hvis kvinden skal bevare sin opholdstilladelse efter den særlige voldsbestemmelse. En af betingelserne er, at kvinden skal have forladt forholdet, *fordi* hun har været udsat vold. Det er den betingelse ministeriet lægger op til at ændre.

Ministeriet foreslår således, at der skabes en formodning for, at en kvinde, der har været udsat for vold, har forladt samlivet som følge af volden. Hidtil har det været et krav, at kvinden skal bevise, at hun har forladt samlivet, fordi hun har været udsat for vold.

De to andre betingelser, hvorefter kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold og have udvist vilje og evne til integration, bibeholdes. Se afsnit 3.1. for en uddybelse af betingelserne.

Ministeriet foreslår også som noget nyt, at en opholdstilladelse, der er blevet bevaret som følge af vold i samlivet, i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis personen fem år eller senere fra tidspunktet for bevarelsen, modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik med få undtagelser. Det samme gælder, hvis kvindens ægtefælle/samlever er død.

Som det fremgår af udkastet, er formålet med selvforsørgelseskravet efter fem år, at regeringen ønsker at understrege vigtigheden af at kunne forsøge sig selv – også selvom man har været udsat for vold.

Lovudkastet er udmøntet på baggrund af regeringens handlingsplan mod partnervold og partnerdrab.

I det følgende, vil instituttet fokusere på de dele af lovudkastet, som omhandler forslaget om at lempe kravet om årsagssammenhæng og spørgsmålet om det nye selvforsørgelseskrav efter fem år.

Instituttet har ikke bemærkninger til de øvrige dele af lovforslaget.

3. Instituttets bemærkninger

3.1. Årsagssammenhæng

Ministeriet foreslår med lovudkastet at ændre praksis i sager om voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder, som har forladt deres ægtefælle/samlever.

Efter gældende ret, er udgangspunktet, at en ægtefællesammenført kvinde, som bliver skilt/går fra sin ægtefælle/samlever mister sin opholdstilladelse, da denne har været afledt af ægtefællen/samleveren. Den særlige voldsbestemmelse efter udlændingeloven er indsat for at beskytte den voldsudsatte kvinde, og potentielt lade hende bevare sin opholdstilladelse, hvis en række betingelser er opfyldt. En af de betingelser, ønsker ministeriet at ændre på (se nedenfor om de enkelte betingelser).

Det konkrete forslag til ændring af praksis betyder, at der fremadrettet skal gælde en formodning for, at ægtefællesammenførte kvinder, der oplyser at have forladt et voldeligt forhold, har forladt forholdet netop pga. volden. Der skal således gælde en formodning for, at volden har været årsag til samlivsophævelsen. Bevisbyrden er derfor vendt om i forhold til gældende praksis. Volden skal imidlertid fortsat være godtgjort, ligesom kvinden skal have udvist vilje og evne til integration.

Efter eksisterende praksis gælder det, at udlændingestyrelsen undlader at inddrage/nægte at forlænge en opholdstilladelse, hvis følgende betingelser er opfyldt:

1. Volden er godtgjort.
2. Ægteskabet eller samlivet er ophørt på grund af volden og på kvindens initiativ (årsagssammenhæng).
3. Kvinden har udvist vilje og evne til integration.

Betingelserne fremgår ikke af ordlyden i udlændingelovens § 19, stk. 7, men omtales bl.a. i forarbejderne fra lovændringen i 2013.²

Ministeriet skriver i lovudkastet, at det for nogle udlændinge kan være vanskeligt at godtgøre, at det netop er volden, som har været årsag til samlivsophævelsen, og derfor ønsker ministeriet at lempe betingelse nr. 2 (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.). Kvinden skal fortsat godtgøre, at hun har været udsat for vold og have udvist vilje og evne til integration (betingelse 1 + 3).

Instituttet finder det positivt, at ministeriet foreslår at ændre gældende praksis om, at der skal være årsagssammenhæng mellem ophævelse af samliv og vold, før

² Lov nr. 433 af 1. maj 2013 om ændring af udlændingeloven (Ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte). Tilgængelig via: [Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven \n\(Bedre beskyttelse af ofre for menneskehandel og ret til fortsat ophold for voldsramte ægtefællesammenførte\)](#)

kvinden kan beskyttes af voldsbestemmelsen. Det er således instituttets opfattelse, at udlændingemyndighederne altid bør lægge til grund, at volden er årsag til ægteskabets eller samlivets ophør, når volden er godtgjort.

Imidlertid har instituttet en række bemærkninger til de dele af praksis, som ministeriet foreslår at bibeholde.

3.2. Godtgørelse af vold er en urimelig tung bevisbyrde

Instituttet bemærker, at betingelsen om at kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold, kan være en vanskelig og urimelig bevisbyrde at løfte. Samtidig er det instituttets vurdering, at kravet risikerer at fastholde disse kvinder i voldelige forhold. Se nærmere nedenfor.

Danmark har tiltrådt Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen).

Det følger af konventionens artikel 4, stk. 1, at staterne er forpligtet til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at fremme og beskytte retten for alle mennesker, i særdeleshed kvinder, til at leve et liv uden vold i såvel den offentlige som den private sfære. Det er instituttets vurdering, at det er nødvendigt at ændre beviskravene om godtgørelse for den begåede vold for at sikre effektiv beskyttelse efter Istanbulkonventionen.

Instituttet har undersøgt denne problemstilling i en rapport fra oktober 2023, hvor instituttet blandt andet fik indblik i ca. 60 sager fra henholdsvis udlændingestyrelsen og udlændingenævnet.³ Samtidig gennemførte instituttet 13 ekspertinterviews med professionelle aktører, der i kraft af deres arbejde er i berøring med voldsudsatte kvinder, som risikerer at miste deres opholdsgrundlag, hvis de går fra deres samlever/ægtefælle.

Som det fremgår af rapporten, er det instituttets vurdering, at de krav, der stilles til godtgørelse af den begåede vold, er uforholdsmæssigt vanskelige at løfte for mange voldsudsatte kvinder med afledt opholdsgrundlag. En kvinde, der som et led i voldsudøvelsen lever mere eller mindre indespærret, vil for eksempel vanskeligt kunne fremskaffe dokumentation af volden i form af en skadestuerapport, lægeerklæring, politianmeldelse eller lignende. Og er der tale om indlejret psykisk partnervold, har vi at gøre med en voldsform, der per definition er svær at bevise.

Beskrivelsen af udlændingemyndighedernes praksis indikerer, at det kan være svært at løfte beviskravene i den særlige voldsbestemmelse i § 19, stk. 7, idet kravene er strenge, og udlændingemyndighedernes praksis synes uigennemsigtig. Dette bakkes op af de interviewede fagfolk, der tydeligt giver udtryk for, at kvinderne ofte står i en ekstremt vanskelig situation, der medfører, at det kan være næsten umuligt

³ Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023, Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

at løfte beviskravene. Det overordnede billede, der tegner sig i interviewene, er, at kvinden ved fysisk vold typisk ikke har opsøgt skadestue, politi, læge eller andre instanser, fordi det ikke har været en mulighed for hende. Det medfører imidlertid, at volden ikke er dokumenteret noget sted, og at der heller ikke er foretaget en objektiv vurdering af voldens skadevirkninger. Er der tale om psykisk vold, vil volden per definition være vanskelig at godtgøre i kraft af dens komplekse natur. Manglende beviser for, at volden har fundet sted, betyder imidlertid, at kvinden står svagt over for de myndigheder, der skal vurdere hendes sag

På den baggrund er det instituttets opfattelse, at beviskravene i udlændingelovens § 19, stk. 7, bør ændres, så kvindens forklaring lægges til grund, medmindre der er grund til at tro, at forklaringen er utroværdig. Dette betyder konkret, at der i alle sager efter udlændingelovens § 19, stk. 7, skal være en formodning for, at kvinden har været udsat for vold. Medmindre der er grundlag for at tro andet.

Denne vurdering, bakkes op af Kommissionen for den glemte kvindekamp, som den 29. januar 2025 offentliggjorde deres anbefalinger.⁴ Kommissionen henviser i deres anbefaling nr. 9 direkte til instituttets rapport og foreslår, "at regeringen og Folketinget tager initiativ til at justere dokumentationskravene, sådan at man fremadrettet vil lægge kvindens forklaring om vold i hjemmet til grund, medmindre der er klare grunde til at antage, at forklaringen er utroværdig." Kommissionen foreslår i et af deres løsningsforslag, at "regeringen bør sikre, at dokumentationskravene, som knytter sig til udlændingelovens § 19, stk. 7, justeres, sådan at ingen kvinder, som reelt bliver udsat for vold eller undertrykkelse, mister deres ophold."

Det er instituttets klare vurdering, at betingelsen om, at kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold i sit parforhold/ægteskab, er den største barriere i forhold til at forhindre, at kvinden fastholdes i parforholdet/ægteskabet og dermed volden.⁵

Samtidig bemærker instituttet, at interviews med fagpersoner viser, at de strenge krav om godtgørelse kan bidrage til at *afholde* voldsudsatte kvinder fra at søge om beskyttelse efter voldsbestemmelsen ud fra en forventning om, at det ikke vil lykkes.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at ændre praksis i sager om vold efter udlændingelovens § 19 stk. 7, så kvindens forklaring om vold lægges til grund, medmindre forklaringen fremstår utroværdig.

⁴ Kommissionen for den glemte kvindekamp, 'anbefalinger fra kommissionen', den 29. januar 2025, tilgængelig via: [anbefalinger-kommissionen-for-den-glemte-kvindekamp.pdf](#).

⁵ Se eksempel på krav om godtgørelse af vold i artikel fra 8. februar 2025, Information, tilgængelig via (betalingsmur): [Iransk kvinde fik nej til opholdstilladelse efter at have forladt voldeligt ægteskab | Information](#)

4. Krav om selvforsørgelse efter fem år

Instituttets bemærkninger vil primært fokusere på de kvinder, som har været udsat for vold og som med lovudkastet fremadrettet skal forsørge sig selv fem år efter bevarelsen. Instituttets bemærkninger vil således ikke forholde sig til de situationer, hvor ægtefællen/samleveren er afdøet ved døden.

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår med lovudkastet, at en opholdstilladelse, som er blevet bevaret pga. vold i udgangspunktet skal inddrages/nægtes forlænges, hvis kvinden modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik fem år efter tidspunktet for bevarelsen. Inddragelse eller nægtelse af forlængelse vil blive undtaget i de tilfælde, hvor Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det. Dette vil f.eks. være i de tilfælde, hvor kvinden har mindreårige børn i Danmark eller har en stærk tilknytning til landet i form af arbejde. Derudover fremgår det af udkastet, at i de tilfælde, hvor en udlænding bevarer sin opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, vil styrelsen samtidig vurdere, om pågældende kan få bevaret sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 26, stk. 1 eller Danmarks internationale forpligtelser. I tilfælde af, at udlændingen kan få bevaret sin opholdstilladelse efter § 26, stk. 1 eller Danmarks internationale forpligtelser, vil der ikke blive stillet krav om selvforsørgelse efter fem år (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.3.).

Selvforsørgelseskravet vil gælde indtil kvinden har fået permanent opholdstilladelse (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.).

Ministeriet skriver i lovudkastet, at de vurderer, at fem år er en rimelig tidsperiode for en udlænding til at kunne skabe sig en selvstændig tilværelse efter samlivsophævelsen pga. vold (2.1.2.1.).

Instituttet bemærker, at forslaget om selvforsørgelse efter fem år adskiller sig betragteligt fra gældende ret, hvorefter kvinder, der har fået bevaret deres opholdstilladelse pga. vold eller hvor samleveren er død, alene skal fremvise et gyldigt pas ved spørgsmålet om forlængelse (lovudkastets almindelige bemærkninger afsnit 2.1.1.2). Der er derfor i dag ikke et krav til, at voldsudsatte kvinder er selvforsørgende efter de har fået bevaret deres opholdstilladelse.

4.1. En særlig udsat gruppe kræver særlig støtte

Efter instituttets vurdering udvises der i dag en forståelse for kvindernes sårbare situation ved ikke at stille krav til deres selvforsørgelse efter bevaret opholdstilladelse. Kravet om selvforsørgelse efter fem år gør op med denne forståelse.

Det følger af Istanbulkonventionens artikel 20, litra a, at medlemsstaterne skal træffe lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ofre har adgang til tilbud, **der letter deres restitution efter udsættelsen for vold**. Sådanne foranstaltninger bør om nødvendigt omfatte juridisk og psykologisk rådgivning, økonomisk bistand og hjælp med bolig, uddannelse, undervisning og beskæftigelse.

Artikel 20, litra b fastslår, at medlemsstaterne skal træffe de lovgivningsmæssige eller andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at ofre har adgang til sundhedsydelser og sociale tilbud og ydelser, at disse tilbud og ydelser har tilstrækkeligt med ressourcer, og at de fagfolk, der hjælper ofrene og henviser dem til passende tilbud, er uddannet dertil.

Det instituttets vurdering, at kravet om selvforsørgelse efter fem år ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til, at nogle kvinder befinder sig i en særligt sårbar og udsat position, som vanskeliggør efterlevelse af kravet. Nogle kvinder kan således have meget få ressourcer på tidspunktet, hvor de forlader en voldelig partner.

Det er instituttets vurdering, at forslaget i praksis vil ramme de mest sårbare kvinder. Det kan være kvinder, der pga. volden i årevis ikke har haft kontakt med omverdenen, ikke har netværk eller familie i Danmark og som måske ikke behersker det danske sprog.

Instituttet har i rapporten fra 2023 forsøgt at beskrive, hvem den typiske voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinde er.

Som det fremgår af rapporten, beskrives den typiske kvinde som meget isoleret, alene og ofte helt uden et relevant netværk. Hun kender hverken sine rettigheder eller 'systemlogikkerne', og hun mestrer ej heller det danske sprog på et niveau, der muliggør, at hun kan klare sig uden hjælp fra andre. Hendes handlekompetencer kan således være meget begrænsede.⁶

I instituttets rapport, er det samtidig beskrevet, at det at leve med en voldelig ægtefælle kan modvirke den voldsudsattes mulighed for at opfylde f.eks. sprogkrav og krav til beskæftigelse, hvilket kan bidrage til at fastholde kvinden i et afhængighedsforhold.⁷

Ud fra ovenstående beskrivelse, understreger instituttet vigtigheden af, at voldsudsatte kvinder med afledt opholdsgrundlag 'gribes' af systemet, når de rækker ud. Det kan f.eks. være sagsbehandlere eller andre fagpersoner, som hjælper dem med at komme videre.

Med lovudkastet og ministeriets betragtninger, er der efter instituttet vurdering ikke taget højde for netop målgruppens diversitet, og at forslaget kan ramme de kvinder, der er allermest udsatte og har behov for ekstra understøttelse.

Som beskrevet i lovudkastet, finder regeringen på den ene side, at alle i Danmark, der kan, skal arbejde og forsørge sig selv. Det er, ifølge regeringen, både rimeligt

⁶ Institut for Menneskerettigheder, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 37, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

⁷ Institut for Menneskerettigheder, 'Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber', s. 34, tilgængelig via: [Udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber, Institut for Menneskerettigheder, oktober 2023.pdf](#)

for samfundet og værdigt for den enkelte. På den anden side, skriver ministeriet, at voldsudsatte skal have en periode til at komme på fode igen (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.2.).

Instituttet henviser til, at regeringen i januar 2025 har offentliggjort 22 initiativer til at bekæmpe negativ social kontrol.⁸ Et af regeringens indsatsområder (indsatsområde nr. 2) er et fokus på støtte til og sikkerhed for ofre underlagt negativ social kontrol.

Regeringen skriver i deres udspil, at det er helt afgørende, at der er relevante tilbud for personer udsat for vold, som også indbefatter langsigtede tilbud f.eks. efter et krisecenterophold. Samtidig skriver regeringen, at vi som samfund skal række ud til ofrene, skabe tillid og give reelle muligheder.⁹

Instituttet er enig med regeringen i, at der er behov for at tænke i langsigtede løsninger for personer underlagt negativ social kontrol, og at netop faglig og social understøttelse er afgørende for kvindernes fremtid og integration. Hertil bemærker instituttet, at ægtefællesammenførte kvinder, som har været udsat for vold i mange tilfælde kan have samme behov for understøttelse og hjælp til at komme videre efter at have forladt et voldeligt forhold.

Det bør derfor indgå i udlændingemyndighedernes vurdering, om en kvinde, der har bevaret sin opholdstilladelse efter § 19, stk. 7, har fået tilbudt den nødvendige støtte til at sikre hendes restitution efter udsættelsen for vold, som forudsat i Istanbulkonventionens artikel 20. I modsat fald bør hendes opholdstilladelse ikke inddrages.

Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at:

- At Udlændinge- og Integrationsministeriet tager initiativ til at sikre, at der indføres en undtagelsesbestemmelse i udlændingeloven, så de kvinder, der ikke har fået den nødvendige støtte til at forsørge sig selv efter fem år, alligevel kan bevare opholdstilladelsen.

Med venlig hilsen

Tine Birkelund Thomsen
Juridisk Projektchef

⁸ Regeringen, 'et frit liv i Danmark', 19. januar 2025, tilgængelig via. [Et frit liv i Danmark – Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund](#)

⁹ Regeringen, 'et frit liv i Danmark', indsatsområde 2 omhandler støtte til og sikkerhed for ofre underlagt negativ social kontrol, s. 18-19, tilgængelig via. [Et frit liv i Danmark – Regeringens styrkede indsats mod negativ social kontrol og parallelsamfund](#)